

*Nedejte se
strhnout
k průměrnosti,
hledejte
vlastní cestu*

Nenechte se strhnout k průměrnosti, která nás ponižuje, neopouštějte velké ideály, buďte svatí a originální, vybízí papež František ministranty ve zvláštním listu zasláném do Portugalska. Jeho adresátem je biskup José Manuel Garcia Cordeiro, předseda portugalské Biskupské komise pro liturgii a spiritualitu a pořadatel 25. národní pouti pro ministranty a akolyty. Uskutečnila se 1. května a jejím – vzhledem k pandemii pouze virtuálním – místem setkání byla Fatima.

Papež František ve svém listu vybízí ministranty, aby sladili své nitro s děním, kterému asistují. Ježíš každému říká, na prvním místě „buď svatý“, připomíná papež. Když přistupujete k oltáři, máte to štěstí „úzce spolupracovat při zázraku“, kdy se chléb stává Kristovým Tělem a víno v kalichu Kristovou Krví. „Ať váš vnitřní i vnější postoj odpovídá tomu, co děláte, zvláště když stojíte u oltáře, když děláte znamení kříže, když klečíte, když se posadíte nebo když se účastníte společné modlitby a chval. Vaše služba ministranta se stane pro komunitu vyznáním víry, které bude oživeno úctou a vnitřním rozjímáním. Abyste to dokázali, vložte do setkání s Ježíšem skrytým pod eucharistickým závojem veškeré nadšení svého věku. Nabídněte Ježíši své ruce, své myšlenky a svůj čas a On vás neopomene odměnit, dá vám opravdovou radost a dá vám pocítit, kde najdete nejpřilehlější štěstí.“

Papež připomíná světcе jako blahoslavenou Alexandrinu z Balazaru (1904–1955),

Portugalku, která se po čtrnáct let sytila pouze svatým přijímáním, nebo Faráře Arského, sv. Jana Maria Vianney, kterého hloubka eucharistického tajemství dojímalá k slzám, anebo svatého Františka Marto, fatimského pastýře, kterého portugalský ministranti vyzývají jako svého ochránce. S odkazem na apoštolskou exhortaci Christus vivit papež František připomíná, že ke svatosti nelze dojít kopírováním a napodobováním druhých. Příklad svatých má povzbuzovat a motivovat k tomu, abychom objevili jedinečnou cestu, kterou pro nás Bůh má. Osobní způsob svatosti musíme rozvíjet nezávisle na tom, co říkají a co si myslí ostatní. Stát se svatým znamená stát se plněji sám sebou tím, jakého mne chce mít Bůh, a nikoli kopii. Pokud někoho kopíruješ, připravuješ zemi, ale také nebe o to, co nemůže nabídnout nikdo jiný než právě ty, zdůrazňuje papež (srov. ChV, č. 162).

Připomíná ministrantům slova nedávno blahoslaveného patrona mladých Carla

Acutise, že všichni se rodí jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie. Jak papež vysvětluje, jsou to ti, kdo nedají k dispozici dary a schopnosti, které do nich Bůh zasel. „Prosím vás, milí ministranti, nenechte se strhnout k průměrnosti, která nás ponižuje a činí šedivými. Ale život není šedivý, život by měl sázet na velké ideály,“ povzbuzuje papež a vybízí je k důvěře v nebeského Otce, který se sám postará, aby byli „originálními světci“, takovými, jaké je chce mít On sám.

Jako průvodce a pomocníka odkazuje František ministrantům svatého Josefa ochotného odložit své plány, aby následoval plány Boží, přijmout Pannu Marii se Synem a „sloužit zázraku Ježíšova sestoupení na zem, který se každý den odehrává na našich oltářích“.

**Papež František,
převzato z České
redakce Vatikánského rozhlasu**

Foto str. 4 a 5: Monkey Business, luckybusiness, natali_mis, Sunny studio - Adobe stock, Anička Vrhelová, Martina Řehořová, Roman Albrecht - Člověk a víra

RADOST Z LÁSKY

Papež František na slavnost svatého Josefa, v den 5. výročí exhortace Amoris laetitia (Radost z lásky), vyhlásil Rok rodiny. Ve filmu připravovaném v souvislosti s Rokem rodiny František připomíná, že „rodina vzniká ze setkání mezi já a ty, mužem a ženou, kteří se navzájem poznávají a jsou uzdraveni ze své samoty. Podle stvořitelského záměru existujeme pro druhého, abychom byli darem lásky a rodili život v lásce.“ Otce biskupa Tomáše Holuba jsme se zeptali na problematické otázky, které se dotýkají rodiny v moderní době.

Milý otče biskupe, rodina je živým odrazem Svaté Trojice. Jsou ale oním odrazem pouze „dokonalé“ rodiny?

Žádná rodina není dokonalá. V každé rodině se střídá úsilí o dobro a radost s věcmi složitými. V každé rodině je právě to úsilí o dobro odrazem lásky, kterou má Bůh sám v sobě.

Bohužel se dnes stává, že muž se zalekne odpovědnosti za novou rodinu a utěče. Co mohou kluci dělat už teď, aby jednou dobře obstáli v otcovské roli?

Myslím, že je trošku nespravedlivé říci, že to dělají jenom muži. Stává se to i ženám. Oběma, jak klukům, tak holkám moc přeji,

aby věřili v lásku, která je celoživotní. A aby si tenhle ideál nenechali nikým vzít.

K čemu je vlastně dobrá svatba, když lze úspěšně žít a vychovávat děti i bez ní?

Je myslím velmi důležité si říct, že náš projekt vzájemného vztahu a ochoty stát se rodinou s dětmi je projekt celoživotní. To si lidé slibují při svatbě a ještě zvou Boha, aby jim v tom pomáhal, což je také velmi důležité.

Mnoho manželství se rozvádí. Dá se nějak dopředu natrénovat, aby se manželství nerozpadlo?

Je to stejné jako ve sportu – nedá se trénovat do zásoby, je třeba trénovat stále. To znamená snažit se po celý život, aby člověk kondici lásky neztratil.

Když spolu kluk a holka chodí, neexistuje nějaký test, lakmusový papírek, kterým by šlo poznat, jestli je to ta pravá/pravý?

Určitě existuje mnoho psychologických způsobů, které člo-

věku pomohou. To základní ale není být si stoprocentně jistý, že to je ten jediný a nenahraditelný. Ale že my dva chceme jít životem spolu. To se děje stále nově, jak roky běží.

V centru celé encykliky stojí láska. Je ale láskou pouze sex a romantická část chození?

Láska je pojem nesmírně široký. Ale to, co lidé slibují, je něco, co se slíbit dá. V lásce se dá slíbit, že člověk bude dělat první kroky, bude jako první odpouštět a bude ochoten otevírat celý svůj život druhému. To se slíbit dá a je to v lásce naprosto zásadní.

Kudy podle vás vede v tomto světě cesta k partnerskému štěstí?

Je to víra v lásku, která pramení z Boha, ale která se realizuje mezi konkrétními lidmi. Tuhle víru si nesmíme nechat vzít.

Papež František píše, že radost lásky je radostí celé církve. Ale čtenáři Tar-sicia jsou ve většině ještě příliš mladí. Z jaké lásky se mají radovat oni?

Láska není jen něco, co by existovalo mezi manželi nebo snoubenci. Je tu láska, která existuje mezi rodiči a dětmi, mezi prarodiči a vnoučaty, mezi kamarády či kamarádkami... Tady všude střípky lásky vytvářejí prostor pro celoživotní partnerskou lásku.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho lásky.

Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D., 54 let, vysvěcen na kněze roku 1993. V letech 1993 až 2006 sloužil jako vojenský kaplan a hlavní kaplan Armády České republiky. Od roku 2011 až 2016 byl generálním sekretářem České biskupské konference. V dubnu 2016 byl pražským arcibiskupem Dominikem Dukou vysvěcen na biskupa plzeňské diecéze. Jako biskupské motto si zvolil text: „Kdo miluje, poznává Boha.“